ЕДИННИ ВЪТРЕШНИ ПРАВИЛА ЗА КОНТРОЛ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ И ФИНАНСИРАНЕТО НА ТЕРОРИЗЪМ

Глава първа.
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Раздел I.
Предмет, цели и обхват

Чл. 1. С тези единни вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм (ЕВПКПИПФТ) се определят мерките за превенция на използването на нотариалната дейност за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм, които се прилагат от нотариусите и помощник-нотариусите по заместване, в качеството им на задължени лица по чл. 4, т. 14 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), както и организацията и контролът по тяхното изпълнение.

Чл. 2. (1) Мерките по чл. 1 съгласно настоящите ЕВПКПИПФТ са:
1. мерки за превенция на използването на нотариалната дейност за целите на изпирането на пари:
а) комплексна проверка на клиентите;
б) събиране и изготвяне на документи и друга информация при условията и по реда на ЗМИП, Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ППЗМИП) и тези ЕВПКПИПФТ;
в) съхраняване на събраните и изготвените за целите на ЗМИП, ППЗМИП и ЕВПКПИПФТ документи, данни и информация;
г) оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм;
д) разкриване на информация относно съмнителни сделки и клиенти пред компетентните органи;
2. мерки срещу финансирането на тероризма:
а) блокиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси;
б) забрана за предоставяне на финансови услуги, финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси.
(2) Нотариусите изготвят индивидуална оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм по реда на ЗМИП, ППЗМИП и ЕВПКПИПФТ по отношение на дейността на нотариуса, която се актуализира периодично по реда и при условията на ЗМИП, ППЗМИП и ЕВПКПИПФТ и съдържа информация за нивото на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм при съответния нотариус, мерките за управление на идентифицираните рискове, реда, условията и начините за определяне на рисковите профили на клиентите и сделките. Оценката по предходното изречение може да възпроизвежда секторната оценка на риска, изготвена от Нотариалната камара на Република България, стига да бъде припозната от съответния нотариус като собствена. При съобразяване с установеното ниво на риска по предходното изречение, мерките по ал. 1 се прилагат от нотариусите и помощник-нотариусите по заместване в следната последователност:
1. прилагане на мерките за комплексна проверка по чл. 4 при всяко извършване на сделка по чл. 5, ал. 1, или възникване на необходимост по чл. 5, ал. 3, както и при всеки случай на съмнение за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход съгласно чл. 6. Прилагането на мерките включва:
а) идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация по реда на настоящите ЕВПКПИПФТ;
б) идентифициране на действителните собственици на клиенти – юридически лица или други правни образувания и проверка на тяхната идентификация по реда на настоящите ЕВПКПИПФТ;
в) изясняване на произхода на средствата по реда на и в случаите, предвидени в настоящите ЕВПКПИПФТ;
2. изготвяне на рисков профил по чл. 52 за всеки клиент по съответната сделка, за която са извършени действията по т. 1, включително изготвяне на рисков профил на сделката, въз основа на рисковите профили на клиентите и останалите рискови фактори, които следва да се вземат под внимание по отношение на сделката (вид, размер, сложност, начин на извършване, брой на страните по нея и др.);
3. извършване на преценка за необходимостта от прилагането на мерки за опростена или разширена комплексна проверка на клиента/клиентите въз основа на предприетите действия по т. 1 и 2 и прилагане на съответните мерки за опростена или разширена комплексна проверка по реда на настоящите ЕВПКПИПФТ, когато е необходимо;
4. извършване на преценка за наличие на съмнение за изпиране на пари/финансиране на тероризъм и/или за наличие на средства с престъпен произход въз основа на събраната информация при прилагане на мерките за комплексна проверка, включително и въз основа на информацията, събрана

при прилагане на мерките за разширена комплексна проверка, ако са приложени такива в конкретния случай (при липса на съмнение по тази точка, т. 5 по-долу не се прилага);
5. при възникване на съмнение по т. 4, същото се вписва в дневника по чл. 43 (Приложение № 1), след което се извършва проверка на възникналото съмнение чрез събиране на допълнителни данни, документи и информация по реда на чл. 14, ал. 2. Въз основа на извършената проверка на възникналото съмнение се предприема едно от следните действия:
а) в случай, че след извършената проверка на съмнението същото не е отпаднало, нотариусът или помощник-нотариусът по заместване предприема необходимите действия по разкриване на информация пред компетентните органи по реда на чл. 37 и чл. 38 и допълва данните за предприетите действия в дневника по чл. 43 (Приложение № 1);
б) в случай, че след извършената проверка на съмнението същото е отпаднало, това обстоятелство и основанията поради които е отпаднало съмнението се вписват в дневника по чл. 43 (Приложение № 1);
6. документиране на предприетите действия по т. 1 – 5.
(3) След извършване на действията по ал. 2 се пристъпва към извършване на съответната операция или сделка.
(4) Сделката не се извършва в следните случаи:
1. при невъзможност за извършване на действията по ал. 2, т. 1 – невъзможност за събиране или отказ от страна на клиент за предоставяне на необходимите данни и документи за идентифициране и проверка на идентификацията на клиент или действителен собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, както и при невъзможност за събиране или отказ от страна на клиент за предоставяне на необходимите данни за произход на средствата по съответната сделка. В случаите по предходното изречение и когато е подадена писмена молба за изповядване на сделката, освен отказ за извършване на сделката, се издава писмен отказ от нотариуса за изповядване на сделката и се извършват действията по ал. 2, т. 4 и 5 с оглед преценка за необходимостта от уведомяване на дирекция „Финансово разузнаване" на Държавна агенция „Национална сигурност" по реда на чл. 37, която се документира по реда на чл. 43 (Приложение № 1). Случаите по предходното изречение изключват случаите, в които не са извършени никакви действия по сделката и не са събрани никакви документи във връзка със сделката и/или клиентът сам е отказал ползването на услугите на нотариуса или помощник-нотариуса по заместване преди да представи документи за целите на извършване на сделката, поради което липсват данни, които да могат да бъдат преценени, или които да могат да бъдат предоставени на дирекция „Финансово разузнаване" на Държавна агенция „Национална сигурност" по съответния ред.
2. при упражняване на законовите правомощия на директора на дирекция „Финансово разузнаване" на Държавна агенция „Национална сигурност" за спиране на съответната сделка в резултат на извършеното от нотариуса разкриване на информация по ал. 2, т. 5, б. а).

Раздел II.
Понятия

Чл. 3. По смисъла на настоящите ЕВПКПИПФТ:
1. ***„Изпиране на пари",*** когато е извършено умишлено, включително и когато дейността, от която е придобито имуществото, е извършена в друга държава членка, или в трета държава и не попада под юрисдикцията на Република България, е:
а) преобразуването или прехвърлянето на имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпление или от акт на участие в престъпление, за да бъде укрит или прикрит незаконният произход на имуществото или за да се подпомогне лице, което участва в извършването на такова действие с цел да се избегнат правните последици от деянието на това лице;
б) укриването или прикриването на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, правата по отношение на или собствеността върху имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпление или от акт на участие в престъпление;
в) придобиването, владението, държането или използването на имущество със знание към момента на получаването, че е придобито от престъпление или от акт на участие в престъпление;
г) участието в което и да е от действията по б. а) – в), сдружаването с цел извършване на такова действие, опитът за извършване на такова действие, както и подпомагането, подбуждането, улесняването или даването на съвети при извършването на такова действие или неговото прикриване.
Изпирането на пари е процес обособен в три фази:
- пласиране (влагане/пласмент) – реализация на първоначално влагане във финансовата система или на първоначална трансформация на придобитото чрез или по повод на престъпление имущество с цел да се затрудни неговата идентификация;
- разслояване – осъществяват се многоходови, обикновено трансгранични финансови и други икономически операции и други транзакции с имуществото, чрез които значително се затруднява установяването на престъпния му характер;
- свързване (интегриране) – процесът се финализира, като имуществото се "интегрира" или инвестира в легалната икономика.
2. ***„Финансиране на тероризъм"*** е прякото или косвеното, незаконното и умишленото предоставяне и/или събиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, и/или предоставяне на финансови услуги с намерение те да бъдат използвани или със съзнанието, че ще

бъдат използвани изцяло или частично за извършване на тероризъм, финансиране на тероризъм, набиране или обучаване на отделни лица или групи от хора с цел извършване на тероризъм, излизане или влизане през границата на страната, както и незаконно пребиваване в нея с цел участие в тероризъм, образуване, ръководене или членуване в организирана престъпна група, която си поставя за цел да извършва тероризъм или финансиране на тероризъм, приготовление към извършване на тероризъм, кражба с цел набавяне на средства за извършване на тероризъм, подправка на официален документ с цел улесняване извършване на тероризъм, явно подбуждане към извършване на тероризъм или закана за извършване на тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс.

3. ***„Друго правно образувание"*** е всяко неперсонифицирано дружество или всяка друга правна форма, независимо от наличието на правосубектност, което може да встъпва в правоотношения, да притежава или да управлява финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси.

4. ***„Сделка"*** е:

а) всяка сделка по възмездно учредяване, прехвърляне, промяна или прекратяване на вещни права върху движимо или недвижимо имущество, или законна ипотека, по които удостоверяваният материален интерес надвишава стойностите по чл. 5, ал. 1, включително:

- покупко-продажба на движимо имущество или недвижим имот;
- възмездно учредяване, прехвърляне или промяна на ограничени вещни права върху движимо имущество или недвижим имот;
- продажба на наследство;
- законна ипотека;
- договорна ипотека (по отношение на кредитора и кредитополучателя);

б) всяко дарение, по което удостоверяваният материален интерес надвишава стойностите по чл. 5, ал. 1, с изключение на случаите на дарения, извършени между низходящи, възходящи и роднини по съребрена линия от втора степен (братя/сестри);

в) всяка сделка по учредяване на дружество или друго правно образувание, или по прехвърляне на дружествени дялове, по която удостоверяваният материален интерес надвишава стойностите по чл. 5, ал. 1;г) всяко движение (прехвърляне) на средства по специална банкова сметка на нотариуса по чл. 25а от Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД), което е свързано със сделка по б. а) и б) и надвишава стойностите по чл. 5, ал. 1.

5. ***„Свързани сделки"*** са поредица от последователни прехвърляния на парични средства или ценности от или на едно и също физическо лице, юридическо лице или друго правно образувание, които са извършени във връзка с едно задължение, когато всяко отделно прехвърляне е под праговете по чл. 5, ал. 1, но които заедно отговарят на критериите за прилагане на мерките за комплексна проверка (например множество прехвърляния на движимо или недвижимо имущество пред един и същ нотариус или помощник-нотариус по заместване между едни и същи клиенти през кратки периоди от време /от няколко дни до няколко седмици/ със стойности на отделните сделки, които не надвишават размерите по чл. 5, ал. 1, но в своята съвкупност надхвърлят тези размери и е видно, че сделките се извършват по този начин, за да се избегне от клиента или от клиентите по сделките прилагането на мерките по ЗМИП от страна на нотариуса).

6. ***„Официален документ за самоличност"*** е:

а) за българските граждани:

- лична карта;
- паспорт, дипломатически паспорт, служебен паспорт, моряшки паспорт, военна карта за самоличност;
- свидетелство за управление на моторно превозно средство;
- временен паспорт;
- служебен открит лист за преминаване на границата;
- временен паспорт за окончателно напускане на Република България.

б) за пребиваващите в Република България чужденци:

- карта на бежанец;
- карта на чужденец, получил убежище;
- карта на чужденец с хуманитарен статут;
- временна карта на чужденец;
- удостоверение за пътуване зад граница на бежанец;
- удостоверение за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище;
- удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут;
- удостоверение за пътуване зад граница на лице без гражданство;
- временно удостоверение за напускане на Република България;
- удостоверение за завръщане в Република България на чужденец.

в) за гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства:

- лична карта;
- паспорт.

г) документ за самоличност, издаден от чужд компетентен държавен орган, с уникален идентификационен номер на документа, дата на издаване и валидност, съдържащ снимка, имена, дата и място на раждане на лицето и гражданство.

Не са "официални документи за самоличност" документите за пребиваване и чуждестранното свидетелство за управление на моторно превозно средство.

7. ***„Други официални лични документи"*** са:
- свидетелство за управление на моторно превозно средство;
- документи за пребиваване;
- регистрационна карта за чужденците, търсещи или получили закрила в Република България.

8. ***„Други официални документи"*** са тези, които са издадени по установения ред и форма от длъжностно лице в кръга на службата му или от представител на обществеността в кръга на възложената му функция (например документи, издадени от държавни и общински органи (удостоверения за настоящ адрес, удостоверения за регистрация и други подобни), нотариални документи (нотариални актове, нотариално заверени документи и други подобни), документи, свързани със заплащането на комунални услуги като удостоверения/разписки/фактури/сметки за дължими или платени сметки по партидата на дадено лице и други).

9. ***„Длъжностно лице"*** е това, на което е възложено да изпълнява със заплата или безплатно, временно или постоянно:

а) служба в държавно учреждение, с изключение на извършващите дейност само на материално изпълнение;

б) ръководна работа или работа, свързана с пазене или управление на чуждо имущество в държавно предприятие, кооперация, обществена организация, друго юридическо лице или при едноличен търговец, както и на нотариус и помощник-нотариус, частен съдебен изпълнител и помощник-частен съдебен изпълнител.

10. ***„Надеждни и независими източници"*** са източници на информация, която се поддържа, обработва и предоставя по силата на нормативен акт или в рамките на нормативно установените функции на държавен или общински орган.

11. ***„Държава членка"*** е държава, която е членка на Европейския съюз.

12. ***„Клиент"*** е всяко физическо или юридическо лице или друго правно образувание, което извършва сделка пред нотариус или помощник-нотариус по заместване.

13. ***„Трета държава"*** е държава, която не е членка на Европейския съюз.

14. ***„Действителен собственик"*** е физическо лице или физически лица, което/които в крайна сметка притежават или контролират юридическо лице или друго правно образувание, и/или физическо лице или физически лица, от чието име и/или за чиято сметка се осъществява дадена сделка или дейност, и които отговарят най-малко на някое от следните условия:

а) По отношение на корпоративните юридически лица и други правни образувания действителен собственик е лицето, което пряко или косвено притежава достатъчен процент от акциите, дяловете или правата на глас в това юридическо лице или друго правно образувание, включително посредством държане на акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства. По отношение на юридически лица, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, и които се подчиняват на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събира информацията за дяловото участие, подлежаща на разкриване по реда на глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (всеки акционер с право на глас по-голямо или равно на 5 на сто или число, кратно на 5 на сто, от броя на гласовете в общото събрание на дружеството), или аналогична информация относно дружества на регулиран пазар извън Република България.

Индикация за пряко притежаване е налице, когато физическо лице/лица притежава акционерно или дялово участие най-малко 25 на сто от юридическо лице или друго правно образувание.

Индикация за косвено притежаване е налице, когато най-малко 25 на сто от акционерното или дяловото участие в юридическо лице или друго правно образувание принадлежи на юридическо лице или друго правно образувание, което е под контрола на едно и също физическо лице или физически лица, или на множество юридически лица и/или правни образувания, които в крайна сметка са под контрола на едно и също физическо лице/лица.

б) По отношение на доверителната собственост, включително тръстове, попечителски фондове и други подобни чуждестранни правни образувания, учредени и съществуващи съобразно правото на юрисдикциите, допускащи такива форми на доверителна собственост, действителният собственик е:
- учредителят;
- доверителният собственик;
- пазителят, ако има такъв;
- бенефициерът или класът бенефициери, или
- лицето, в чийто главен интерес е създадена или се управлява доверителната собственост, когато физическото лице, което се облагодетелства от нея, предстои да бъде определено;
- всяко друго физическо лице, което в крайна сметка упражнява контрол над доверителната собственост посредством пряко или косвено притежаване или чрез други средства.

в) По отношение на фондации и правни форми, подобни на доверителна собственост - физическото лице или лица, които заемат длъжности, еквивалентни или сходни с посочените в б. б).

Не е „действителен собственик" физическото лице или физическите лица, които са номинални директори, секретари, акционери или собственици на капитала на юридическо лице или друго правно образувание, ако е установен друг действителен собственик.

15. ***„Контрол"*** е контролът по смисъла на § 1в от допълнителните разпоредби на Търговския закон, както и всяка възможност, която, без да представлява индикация за пряко или косвено притежаване, дава възможност за упражняване на решаващо влияние върху юридическо лице или друго правно

образуване при вземане на решения за определяне състава на управителните и контролните органи, преобразуване на юридическото лице, прекратяване на дейността му и други въпроси от съществено значение за дейността му.
16. ***Индикация за „непряк контрол"*** е упражняването на краен ефективен контрол върху юридическо лице или друго правно образуване чрез упражняването на права чрез трети лица, включително, но не само, предоставени по силата на упълномощаване, договор или друг вид сделка, както и чрез други правни форми, осигуряващи възможност за упражняване на решаващо влияние чрез трети лица.
17. **„Служебно заверено копие"** е копие на документ, на което лицето (или негов представител или пълномощник), което представя копието пред друго лице или орган (например пред нотариуса или пред помощник-нотариуса по заместване, или пред контролен или друг компетентен орган), е положило подпис и текст „Вярно с оригинала" или „Вярно с представеното копие", или друг подобен текст за удостоверяване на верността на представеното копие с документа от който е направено копието (оригинала или друго копие). Това важи и в случаите, в които нотариус или помощник нотариус по заместване представя копия на документи пред контролни или други компетентни органи във връзка с изпълнение на задължения по ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите ЕВПКПИПФТ. „Служебно заверено копие" **не означава** нотариално заверено копие.

Глава втора.
КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА

Раздел I.
Общи правила за прилагане на мерките за комплексна проверка

Чл. 4. (1) Комплексната проверка на клиентите включва:
1. идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници;
2. идентифициране на действителните собственици на клиенти – юридически лица или други правни образувания и предприемане на подходящи действия за проверка на тяхната идентификация, включително прилагане на подходящи мерки за изясняване на структурата на собственост и контрол на клиентите – юридически лица или други правни образувания;
3. изясняване на произхода на средствата.
(2) Поради характера на нотариалната дейност и специфичните условия, при които се упражнява, следва да се приеме, че нотариусите и помощник-нотариусите по заместване не встъпват в делови взаимоотношения и всички сделки, които се извършват в нотариалните кантори се считат за случайни сделки, поради което мерките по чл. 10, т. 3 и 5 от ЗМИП са неприложими за нотариалната дейност и няма да бъдат разглеждани в настоящите ЕВПКПИПФТ.

Чл. 5. (1) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване прилагат мерките за комплексна проверка на клиентите по чл. 4 преди:
1. сключване на сделка на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 15 000 евро или тяхната равностойност в друга валута, независимо дали сделката е осъществена чрез една сделка, или чрез няколко свързани сделки;
2. сключване на сделка на стойност, равна или надвишаваща левовата равностойност на 5000 евро или тяхната равностойност в друга валута, когато плащането се извършва в брой, независимо дали сделката е осъществена чрез една сделка, или чрез няколко свързани сделки;
(2) Поради спецификата на нотариалната дейност и реда за извършване на нотариалните сделки стойността на сделката е винаги определена към момента на извършването ѝ, поради което мерките за комплексна проверка на клиентите се прилагат винаги при условията на ал. 1.
(3) Мерките за комплексна проверка на клиентите по чл. 4, т. 1 и 2 се прилагат и винаги когато възникне съмнение за верността, актуалността или адекватността на представените идентификационни данни за клиентите и за техните действителни собственици, или когато бъде получена информация за промяна в тях.

Чл. 6. Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване са длъжни да прилагат мерките за комплексна проверка по чл. 4 при всеки случай на съмнение за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход, както и при всеки случай на съмнение за финансиране на тероризъм, независимо от стойността на сделката, рисковия профил на клиента, условията за прилагане на мерките за комплексна проверка или други изключения, предвидени в ЗМИП, ППЗМИП и настоящите ЕВПКПИФТ.

Чл. 7. (1) В случаите, при които нотариусът или помощник-нотариусът по заместване не може да изпълни изискванията за комплексна проверка по чл. 4, той е длъжен да откаже извършването на сделката.

(2) В случаите по ал. 1 нотариусът, съответно помощник-нотариусът по заместване преценява дали да уведоми дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" по реда на чл. 37.

Раздел II.
Опростена комплексна проверка

Чл. 8. (1) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване могат да прилагат мерки за опростена комплексна проверка на клиентите по отношение на следните видове клиенти:
1. кредитни институции (банки) от Република България, от друга държава членка на Европейския съюз или от държава членка на Европейската икономическа общност (Норвегия, Исландия и Лихтенщайн);
2. лицата по чл. 4, т. 5, 8, 9, 10 и 11 от ЗМИП, които са от Република България, от друга държава членка на Европейския съюз или от държава членка на Европейската икономическа общност (Норвегия, Исландия и Лихтенщайн):
- застрахователи, презастрахователи и застрахователни посредници (както са посочени в чл. 4, т. 5 от ЗМИП);
- инвестиционни посредници, които са получили лиценз при условията и по реда на Закона за пазарите на финансови инструменти;
- колективни инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране , които са получили лиценз и разрешение при условията и по реда на Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране;
- управляващи дружества и лица, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, които са получили лиценз при условията и по реда на Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране;
- пенсионноосигурителните дружества, които са получили лиценз при условията и по реда на Кодекса за социално осигуряване;
3. държавни и местни органи на Република България;
4. институциите, изпълняващи властови функции в съответствие с правото на Европейския съюз, когато нотариусът или помощник-нотариусът по заместване е събрал достатъчно информация, която не поражда съмнение за идентичността на институцията:
- Европейската комисия;
- Европейския парламент;
- Съвета на Европейския съюз;
- Съвета (на министрите);
- Съда на Европейския съюз;
- Европейската централна банка;
- Европейската сметна палата;
- Европейската служба за външна дейност;
- Европейския икономически и социален комитет;
- Европейския комитет на регионите;
- Европейската инвестиционна банка;
- Европейския омбудсман;
- Европейския надзорен орган по защита на данните.
(2) По отношение на клиентите по ал. 1 нотариусите и помощник-нотариусите по заместване прилагат следните мерки за опростена комплексна проверка:
1. идентификация и проверка на идентификацията съгласно изискванията на ЗМИП, ППЗМИП и ЕВПКПИПФТ на клиент по ал. 1, който е физическо лице, без да е необходимо сваляне на копие от документа за самоличност;
2. идентификация и проверка на идентификацията съгласно изискванията на ЗМИП, ППЗМИП и ЕВПКПИПФТ на представителите, пълномощниците, действителните собственици и на другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентифицирането на клиент по ал. 1, който е юридическо лице или друго правно образувание, без да е необходимо сваляне на копие от документа за самоличност;
3. приемане за установен действителния собственик на клиент, който попада в категориите по ал. 1, т. 1, 3 и 4, или който е предприятие, учреждение или юридическо лице, чийто собственик е 100% лице или орган по ал. 1, т. 1, 3 и 4, без да е необходимо да се извършват действията по установяване на действителния собственик на такъв клиент по реда на чл. 28 (прилагането на тази мярка не изключва задължението за прилагане на мерките за комплексна проверка по чл. 4, т. 1);
4. приемане за изяснен произхода на средствата на клиента при наличие на достатъчно косвени индикации за произхода на средствата, без да е необходимо попълването на декларация за произход на средствата, а именно:
- при клиенти, които са кредитни институции (банки) по ал. 1, т. 1 се приема, че произходът на техните средства е от публично привличане на влогове, отпускане на заеми срещу лихва и други присъщи на кредитните институции (банките) дейности, които са нормативно регламентирани, подлежат на строг държавен и общностен контрол посредством съответните местни, чуждестранни и европейски надзорни органи (Българска народна банка, Комисия за финансов надзор, Национална агенция за приходите, еквивалентни органи в съответната държава на произход, както и Европейските надзорни органи по чл.

45, параграф 6 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. и други) и имат достатъчна степен на прозрачност;
- при клиенти, които са лица по ал. 1, т. 2 се приема, че произходът на техните средства е от съответно извършваните от тях дейности, които не могат да бъдат извършвани съвместно с други дейности и са нормативно регламентирани, подлежат на строг държавен и общностен контрол посредством съответните местни, чуждестранни и европейски надзорни органи (Българска народна банка, Комисия за финансов надзор, Национална агенция за приходите, еквивалентни органи в съответната държава на произход, както и Европейските надзорни органи по чл. 45, параграф 6 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. и други) и имат достатъчна степен на прозрачност;
- при клиенти, които са държавни и местни органи на Република България по ал. 1, т. 3 се приема, че произходът на техните средства е от данъци, такси, концесии, продажба на имоти – частна държавна или общинска собственост и други, а бюджетирането и дейностите на тези органи, както и разходването на техните средства са нормативно регламентирани, подлежат на строг контрол от страна на държавата и имат достатъчна степен на прозрачност;
- когато клиентът е институция по ал. 1, т. 4 се приема, че произходът на средствата е от финансиране от бюджета на Европейския съюз и/или друго финансиране, което е строго регламентирано от правото на Европейския съюз, а дейностите, финансирането и разходването на средствата подлежат на строг контрол по силата на европейското законодателство и имат достатъчна степен на прозрачност.
(3) Мерките за опростена комплексна проверка по ал. 2 се прилагат само по отношение на клиенти, които попадат в категориите по ал. 1. За останалите страни по същата сделка, които не са клиенти по ал. 1, се прилагат правилата за комплексна проверка на клиентите по общия ред.
(4) Мерките за опростена комплексна проверка по ал. 2 се прилагат спрямо клиентите по ал. 1 само след събиране на данните и информацията, които са необходими за определяне на нивото на риска на всички клиенти по сделката, както и за определяне на нивото на риска на самата сделка. Необходимите данни и информация включват:
1. идентификационните данни по чл. 24, ал. 1 на клиентите – физически лица;
2. идентификационните данни по чл. 25, ал. 6 на клиентите – юридически лица или други правни образувания;
3. идентификационните данни по чл. 28, ал. 7 на действителните собственици на клиентите – юридически лица или други правни образувания;
4. информация за произхода на средствата на платеца по съответната сделка, събрана по реда на чл. 32, когато платецът не попада в категориите по ал. 1;
5. информация за съществените елементи, вида и стойността на сделката, която предстои да бъде извършена.
(5) Действията по ал. 4 се документират и събраните данни, документи и информация се съхраняват по реда на Глава трета.

Чл. 9. (1) Преди пристъпването към прилагане на мерки за опростена комплексна проверка при условията и по реда на този раздел Нотариалната камара на Република България уведомява писмено дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" за идентифицираните категории клиенти, продукти и услуги с по-нисък риск и за намерението да се прилагат мерки за опростена комплексна проверка спрямо тях.
(2) В уведомлението по ал. 1 Нотариалната камара на Република България включва и описание на отделните рискови фактори, които са взети предвид, както и основните заключения при определянето на относителната им тежест.
(3) Уведомлението по ал. 1 се извършва от Нотариалната камара на Република България еднократно при приемане на настоящите ЕВПКПИПФТ и изготвяне на оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм на секторно равнище, както и последващо при всяко изменение и допълнение на ЕВПКПИПФТ и/или на секторната оценка на риска, което засяга условията за прилагане на мерките за опростена комплексна проверка.
(4) При поискване Нотариалната камара на Република България предоставя допълнителна информация на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" в определения за това от дирекцията срок.

Чл. 10. (1) За прилагане на мерки за опростена комплексна проверка по реда на този раздел се изисква одобрение от нотариуса, съответно от помощник-нотариуса по заместване.
(2) По решение на нотариуса одобрението по ал. 1 може:
1. да бъде обективирано в отделен документ, който се съхранява по съответното нотариално дело (Приложение № 8), или
2. да се счита за дадено с полагане на подписа и печата на нотариуса, съответно помощник-нотариуса по заместване върху удостоверявания документ по съответната сделка.

Чл. 11. Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване не могат да прилагат мерките по чл. 8, когато:
1. прилагането на такива мерки попада в условията на среден или висок риск, посочени в националната оценка на риска, в секторната оценка на риска, изготвена от Нотариалната камара на Република

България, или в индивидуалната оценка на риска на съответния нотариус или помощник-нотариус по заместване;
2. нотариусът или помощник-нотариусът по заместване не е събрал достатъчно информация, която да му дава достатъчно основания да смята, че конкретната сделка са с нисък риск;
3. конкретният случай попада в случаите, при които е задължително прилагането на мерки за разширена комплексна проверка съгласно чл. 14, ал. 1;
4. прилагането на мерки за опростена комплексна проверка по чл. 8 пречи на извършването в достатъчна степен на текущо наблюдение на сделките с оглед на установяване на случаи на необичайни сделки по чл. 21 или на случаи, за които следва да се извърши уведомяване по реда на чл. 37;
5. в конкретния случай е налице съмнение за изпиране на пари, финансиране на тероризъм или за наличие на средства с престъпен произход;
6. нотариусът или помощник-нотариусът по заместване не е в състояние да покаже, че са предприети достатъчни мерки за установяване и оценка на риска, и че не е налице някоя от пречките по предходните точки;
7. Нотариалната камара на Република България не е уведомила предварително дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" за идентифицираните категории клиенти, продукти и услуги с по-нисък риск и за намерението да се прилагат опростени мерки за комплексна проверка спрямо тях.

Чл. 12. Директорът на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" може да даде задължителни указания на нотариус или помощник-нотариус по заместване или на Нотариалната камара на Република България за пълното прилагане на някоя от мерките за комплексна проверка или за преустановяване прилагането на мерки за опростена комплексна проверка по отношение на дадена категория клиенти.

Чл. 13. Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване не могат да прилагат мерките за опростена комплексна проверка по този раздел спрямо лица от високорискови трети държави по чл. 46, ал. 3 от ЗМИП (Приложение № 2).

Раздел III.
Разширена комплексна проверка

Чл. 14. (1) В допълнение към мерките по чл. 4 нотариусите и помощник-нотариусите по заместване прилагат мерки за разширена комплексна проверка по реда на този раздел в следните случаи:
1. при извършване на сделки по чл. 5, ал. 1 с клиенти и действителни собственици на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, които са „видни политически личности" в Република България, в друга държава членка или в трета държава, или в международни организации, както и с клиенти и действителни собственици на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, които са свързани с такива „видни политически личности";
2. при извършване на сделка с физически лица, юридически лица и други правни образувания, установени във високорискови трети държави по чл. 46, ал. 3 от ЗМИП (Приложение № 2);
3. при продукти и сделки, които биха могли да доведат до анонимност (ако има такива) и по отношение на които не са предвидени допълнителни мерки по ЗМИП;
4. при нови продукти, бизнес практики и механизми за доставка (ако има такива), когато същите са оценени като високорискови в националната оценка на риска, в секторната оценка на риска, изготвена от Нотариалната камара на Република България, или в индивидуалната оценка на риска на съответния нотариус или помощник-нотариус по заместване;
5. във връзка с нови технологии при нови или вече съществуващи продукти, бизнес практики и механизми за доставка (ако има такива), когато същите са оценени като високорискови в националната оценка на риска, в секторната оценка на риска, изготвена от Нотариалната камара на Република България, или в индивидуалната оценка на риска на съответния нотариус;
6. при сложни или необичайно големи сделки, както и сделки без явна икономическа или законна цел, или които се извършват по необичайни схеми (доколкото това е приложимо в нотариалната дейност);
7. при извършване на сделки с фондации и други правни образувания с дейности с религиозна насоченост;
8. при извършване на сделки с чуждестранни граждани, които са подали заявление за получаване на право на пребиваване или гражданство в Република България по Програмата за предоставяне на гражданство срещу инвестиции /IRRC/;
9. във всички други случаи, при които е установен по-висок риск от изпиране на пари в националната оценка на риска, в секторната оценка на риска, изготвена от Нотариалната камара на Република България, или в индивидуалната оценка на риска на съответния нотариус, както и съобразно определения по реда на чл. 52, ал. 1 рисков профил на клиента и на сделката с него.
(2) Мерките за разширена комплексна проверка, които се прилагат в случаите по ал. 1, т. 1 и 3 – 9 могат да включват:
1. изискване и/или събиране на по-голям обем от данни, документи и информация;

2. изискване на данни, документи и информация от различни източници с цел съпоставяне, събиране и/или проверка на вече събрани данни, документи и информация;
3. залагане на изискване за нотариална заверка на представяните от клиента декларации и/или копия на документи;
4. изясняване на източниците на имущественото състояние на клиента;
5. изискване на референции от други лица по чл. 4 от ЗМИП (например от друг нотариус или помощник-нотариус по заместване, от кредитната институция от Република България, в която клиента има открита сметка и др.);
6. възлагане на проучване или предприемане на други необходими за целта действия на лица, ползващи се с добра репутация и притежаващи доказана експертиза и практически опит в сферата на превенцията и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма;
7. извършване на справки в публично достъпни източници на информация (например медийни източници на информация, външни бази данни, официални електронни страници на държавни и местни органи от Република България, на чуждестранни държавни и местни органи, на международни органи и др.);
8. когато клиентът е чуждестранен гражданин – извършване на проверка дали е подал заявление за получаване на право на пребиваване или гражданство в Република България в замяна на капиталови трансфери, на покупка на имущество или на държавни облигации, или на инвестиции в корпоративни образувания в Република България (във връзка с Програмата за предоставяне на гражданство срещу инвестиции /IRRC/), и ако е подал такова заявление – прилагане на една или повече от мерките по т. 1 – 7 и 9;
9. други действия, преценени като подходящи от нотариуса или помощник-нотариуса по заместване.
(3) Вида и броя на мерките за разширена комплексна проверка по ал. 2, които се прилагат във всеки отделен случай, се преценяват от нотариуса или помощник-нотариуса по заместване при съобразяване вида на клиентите, вида и характера на конкретната сделка, както и установеното ниво на риск в конкретния случай.
(4) В случаите по ал. 1, т. 2 се прилагат чл. 20 и чл. 20а.

Чл. 15. (1) ***„Видни политически личности"*** по смисъла на чл. 14, ал. 1, т. 1 са физически лица, които изпълняват или на които са били поверени следните важни обществени функции:
1. държавни глави, ръководители на правителства, министри и заместник-министри или помощник-министри;
2. членове на парламенти или на други законодателни органи;
3. членове на конституционни съдилища, на върховни съдилища или на други висши органи на съдебната власт, чиито решения не подлежат на последващо обжалване освен при изключителни обстоятелства;
4. членове на сметни палати;
5. членове на управителни органи на централни банки;
6. посланици и управляващи дипломатически мисии;
7. висши офицери от въоръжените сили;
8. членове на административни, управителни или надзорни органи на държавни предприятия и търговски дружества с едноличен собственик - държавата;
9. кметове и заместник-кметове на общини, кметове и заместник-кметове на райони и председатели на общински съвети;
10. членове на управителни органи на политически партии;
11. ръководители и заместник-ръководители на международни организации, членове на управителни или надзорни органи в международни организации или лица, изпълняващи еквивалентни функции в такива организации.
(2) Категориите, определени в ал. 1, т. 1 - 7, включват съответно и доколкото е приложимо длъжности в институциите и органите на Европейския съюз и в международни организации.
(3) Категориите, определени в ал. 1, т. 1 - 8, не включват длъжностни лица на средно или по-ниско ниво.
(4) За ***„лица, които са свързани с видни политически личности"*** се смятат:
1. съпрузите или лицата, които живеят във фактическо съжителство на съпружески начала;
2. низходящите от първа степен и техните съпрузи или лицата, с които низходящите от първа степен живеят във фактическо съжителство на съпружески начала;
3. възходящите от първа степен и техните съпрузи или лицата, с които възходящите от първа степен живеят във фактическо съжителство на съпружески начала;
4. родините по съребрена линия от втора степен и техните съпрузи или лицата, с които родините по съребрена линия от втора степен живеят във фактическо съжителство на съпружески начала;
5. всяко физическо лице, за което се знае, че е действителен собственик съвместно с лице по ал. 1 на юридическо лице или друго правно образувание или се намира в други близки търговски, професионални или други делови взаимоотношения с лице по ал. 1;
6. всяко физическо лице, което е едноличен собственик или действителен собственик на юридическо лице или друго правно образувание, за което се знае, че е било създадено в полза на лице по ал. 1.

Чл. 16. В случаите, когато дадено лице е престанало да заема длъжност по чл. 15, ал. 1, нотариусите и помощник-нотариусите по заместване са длъжни при извършване на сделки с това лице в периода до

една година, след като лицето е престанало да заема съответната длъжност, да отчитат риска, свързан с това лице, и да прилагат мерките по чл. 14, ал. 1, чл. 17, ал. 2 и 3, чл. 18 и чл. 19. Рискът се отчита и мерките се прилагат и при извършване на сделки с това лице след изтичане на едногодишния период до момента, в който основателно може да се приеме, че това лице вече не представлява риск, специфичен за видните политически личности.

Чл. 17. (1) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване са длъжни да установят дали клиент или действителен собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, е лице по чл. 15. Установяването се извършва винаги чрез:
1. писмена декларация, изискана от клиента (Приложение № 6) и
2. извършване на проверка във вътрешни бази данни на нотариуса – справка за последната година в общия регистър на нотариуса и в дневника за съмнителни сделки и клиенти (Приложение № 1).
(2) За извършване на сделка с клиент или действителен собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, за който е установено по реда на ал. 1, че е лице по чл. 15, се изисква одобрение от нотариуса, съответно от помощник-нотариуса по заместване.
(3) По решение на нотариуса одобрението по ал. 2 може:
1. да бъде обективирано в отделен документ, който се съхранява по съответното нотариално дело (Приложение № 9), или
2. да се счита за дадено с полагане на подписа и печата на нотариуса, съответно помощник-нотариуса по заместване върху удостоверявания документ по съответната сделка.

Чл. 18. Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване изясняват по реда на чл. 32 произхода на средствата, използвани в сделките с клиент или с действителен собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, за когото са установили, че е видна политическа личност или е свързан с видна политическа личност.

Чл. 19. Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване предприемат следните действия за изясняване на източника на имуществено състояние на клиент или действителен собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, за когото са установили, че е видна политическа личност или е свързан с видна политическа личност:
1. при наличието на механизъм за публичност на имуществото на клиента по ал. 1 – извършване на преглед и сравнение между информацията за декларираното имущество на клиента по ал. 1 и информацията, установена в резултат на прилагането на мерките за комплексна проверка (например, сравнение между информацията, посочена от лицето в годишната му декларация за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (публикувана в Регистъра на лица, заемащи висши публични длъжности – https://register.caciaf.bg/) и информацията, посочена от лицето в декларацията за произхода на средствата, събрана от нотариуса или помощник-нотариуса по заместване по реда на чл. 32;
2. при невъзможност за прилагане на действията по т. 1 или при установяване на несъответствие или недостатъци в информацията при извършване на действията по т. 1 – изискване на писмена декларация за имущественото състояние на клиента, или действителния собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, за когото е установено, че е видна политическа личност или е свързан с видна политическа личност (Приложение № 7).

Чл. 20. (1) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване извършват с особено внимание сделки с лица от държави по чл. 46, ал. 3 от ЗМИП (Приложение № 2).
(2) При извършване на сделки с лица по ал. 1, нотариусите и помощник-нотариусите по заместване прилагат следните мерки за разширена комплексна проверка:
1. събират допълнителна информация относно клиентите и техните действителни собственици;
2. събират информация за произхода на средствата, използвани при сделките по реда на чл. 32, както и за източника на имущественото състояние на клиентите и техните действителни собственици по реда на чл. 19, т. 2;
3. събират информация относно основанията за планираните или извършените сделки;
4. залагат изискване за одобрение от нотариуса, съответно от помощник-нотариуса по заместване по реда на чл. 17, ал. 2 и 3 за установяване или за продължаване на делови взаимоотношения с лица по ал. 1 и ал. 4;
5. други мерки по преценка от нотариуса, съответно от помощник-нотариуса по заместване съобразно установения риск.
(3) Когато, въпреки полагането на дължимата грижа по ЗННД, сделката по ал. 1 изглежда, че няма явна икономическа или законна цел (доколкото това е приложимо в нотариалната дейност), нотариусите и помощник-нотариусите по заместване събират, доколкото е възможно, допълнителна информация по документи за обстоятелствата, свързани със сделката, както и за нейната цел.
(4) Директорът на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" може да издава указания до нотариусите и помощник-нотариусите по заместване за прилагането на мерки за разширена комплексна проверка и спрямо лица от държави извън списъка по чл. 46, ал. 3 от ЗМИП (Приложение № 2).

Чл. 20а. (1) При делови взаимоотношения, операции и сделки с лица по чл. 20, при установен по-висок риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм и когато е приложимо, нотариусите и помощник-нотариусите по заместване изискват първото плащане да се извършва през сметка на името на клиента в кредитна институция (банка) от Република България.
(2) В случаите на установен по-висок риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм и когато е приложимо, в допълнение към мерките по ал. 1 и мерките по чл. 20 нотариусите и помощник-нотариусите по заместване прилагат една или повече от следните мерки по отношение на сделки с лица по чл. 20:
1. прилагане на допълнителни елементи на мерките за разширена комплексна проверка по чл. 14, ал. 2;
2. ограничаване на сделките с лица по чл. 20.
(3) При установена необходимост от прилагане на мерки по ал. 2 нотариусите и помощник-нотариусите по заместване уведомяват дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност". В тези случаи дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" уведомява незабавно Европейската комисия. Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване прилагат мерките по ал. 2, след като бъдат информирани от дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност", че Европейската комисия е уведомена.
Чл. 21. (1) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване извършват с особено внимание всички сложни или необичайно големи сделки, както и всички сделки, които се извършват по необичайни схеми или нямат явна икономическа или законна цел (доколкото това е приложимо в нотариалната дейност), която може да се установи с оглед на информацията, която е на разположение на нотариуса или помощник-нотариуса по заместване, или не съответстват на наличната информация за клиента.
(2) За целите на ал. 1 нотариусите и помощник-нотариусите по заместване извършват преценка на сделките въз основа на събраната информация за техния характер, съответствието им с дейността на клиента и предмета му на дейност, стойността на сделките, съпоставена с обичайните стойности на подобен тип сделки, както и въз основа на други показатели, характерни за нотариалната дейност.
(3) При установяване на сделки по ал. 1 нотариусът или помощник-нотариусът по заместване събира информация относно съществените елементи и стойността на сделката, съответните документи по сделката и другите идентификационни данни и прилага една от мерките по чл. 14, ал. 2.
(4) След извършване на действията по ал. 3, нотариусът, съответно помощник-нотариусът по заместване извършва преценка относно наличието на условия за извършване на уведомяване по реда на чл. 37 и 38 в резултат на събраната информация, като извършената преценка се документира в дневника по чл. 43 (Приложение № 1).

Чл. 22. При установяване на по-високо ниво на риск при изготвяне на рисковите профили на клиентите и сделките съгласно чл. 2, ал. 2, т. 2 и чл. 52, нотариусът или помощник-нотариусът по заместване прилага една или повече от мерките за разширена комплексна проверка по чл. 14, ал. 2, като вида и броя на прилаганите мерки се съобразяват с вида на клиентите, вида и характера на конкретната сделка, както и установеното ниво на риск в конкретния случай.

Чл. 23. Поради спецификата на нотариалната дейност и нейната изрична нормативна регламентация, определяща конкретните начини и способи за извършване на възложените на нотариусите дейности, случаи по чл. 14, ал. 1, т. 3 – 5 могат да възникнат само при наличието на нормативна уредба, позволяваща или въвеждаща подобна възможност, каквато към момента на изготвяне на настоящите ЕВПКПИПФТ не е налице. В случай на промяна на нормативната уредба или появата на други условия, които да позволяват възникването на случаи по чл. 14, ал. 1, т. 3 – 5, Нотариалната камара на Република България се задължава да приеме необходимите изменения и допълнения в настоящите ЕВПКПИПФТ, с които да се определят мерките, които следва да се прилагат от страна на нотариусите и помощник-нотариусите по заместване при възникване на такива случаи. До настъпването на обстоятелства по предходните изречения, мерките за разширена комплексна проверка по този раздел ще се прилагат само в хипотезите на чл. 14, ал. 1, т. 1, 2, 6 и 7.

Раздел IV.
Идентифициране на клиенти и проверка на идентификацията

Чл. 24. (1) При идентифицирането на физически лица се събират данни за:
1. имената;
2. датата и мястото на раждане;
3. официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ за самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента;
4. всяко гражданство, което лицето притежава;
5. държава на постоянно пребиваване и адрес (номер на пощенска кутия не е достатъчен).
(2) Идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.
(3) Когато в официалния документ за самоличност не се съдържат всички данни по ал. 2, събирането на липсващите данни се извършва чрез представяне на други официални документи за самоличност

или други официални лични документи, чийто срок на валидност не е изтекъл и на които има снимка на клиента, и снемане на копие от тях.
(4) При липса на друга възможност събирането на данните по ал. 1, т. 3 и 5 може да се извърши и чрез представянето на други официални документи или документи от надежден и независим източник (виж чл. 3, т. 8 – 10).
(5) Когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице (например клиент физическо лице или законен представител или действителен собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, които не присъстват на сделката, а се представляват от трето лице – пълномощник или законен представител, и други подобни случаи), по отношение на български физически лица идентифицирането и проверката на идентификацията се извършват чрез използване на поне 2 от способите по чл. 26, ал. 1, т. 1, б. а) и б), т. 2 и т. 3 въз основа на данните, които са налични в събраните по реда на настоящите ЕВПКПИПФТ документи по идентификацията на съответния клиент (пълномощни, дружествени документи, декларации за действителен собственик, справки от търговски и дружествени регистри и др.), без да е необходимо представянето на оригинал или копие от официалния документ за самоличност на лицето. Когато подлежащото на неприсъствено идентифициране физическо лице е чуждестранен гражданин, идентификацията се извършва чрез представяне на служебно заверено копие от официалния документ за самоличност на лицето (без да се необходимо представянето на оригинал на документа), а проверката на идентификацията се извършва чрез използване на поне два от способите по чл. 26, ал. 1.
(6) В случаите по ал. 5 идентифицирането на клиента и проверката на идентификационните данни може да се извършват и чрез средства за електронна идентификация, съответни удостоверителни услуги, предвидени в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г., или по друг признат с нормативен акт начин за електронна идентификация или квалифицирана удостоверителна услуга по смисъла на същия регламент, при условие че са изпълнени изискванията на ЗМИП и ППЗМИП по отношение на идентифицирането на клиента и проверката на идентификацията.
(7) Предприетите действия по ал. 2 – 6 се документират на хартиен носител и се съхраняват по нотариалното дело.

Чл. 25. (1) В случаите по чл. 23, ал. 6 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, както и при наличието на официален публичен търговски или дружествен регистър в държава членка, в която е регистрирано юридическото лице, идентифицирането на юридически лица се осъществява чрез извършване на справка в търговския регистър или в съответния публичен регистър по партидата на юридическото лице и документиране на предприетите действия по идентифицирането.
(2) Действията по извършване на справката по ал. 1 се документират на хартиен носител, като в документите за извършената справка задължително се съдържат:
а) датата и часът на извършване на справката;
б) имената и длъжността на лицето, извършило справката (прилага се чл. 26, ал. 3, изр. второ);
в) данни за последната дата на актуализация по партидата на юридическото лице в съответния регистър (ако такива са налични и достъпни в съответния регистър);
г) данните по ал. 6;
д) документите, съдържащи данни по ал. 6, когато същите не са видни в справката по ал. 1, но са налични в сканирани документи по партидата на юридическото лице;
е) други данни и информация, преценени от нотариуса или помощник-нотариуса по заместване като необходими за целите на идентифицирането.
(3) Действията по извършване на справката по ал. 1 се документират по начин, който не позволява:
а) промяна на поредността на предприетите действия;
б) неправомерно унищожаване и/или изтриване на справката;
в) неправомерен достъп, изменение или разпространение на справката.
(4) Когато всички или част от данните, необходими за идентифицирането на юридическо лице, не попадат в обхвата на подлежащите на вписване в търговския регистър или в съответния публичен регистър по ал. 1 обстоятелства, не са публично достъпни или предприетите действия за събиране на данните не бъдат документирани, събирането на данните се извършва чрез изискване на оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение от съответния регистър за актуално състояние и заверено копие от учредителния договор, учредителния акт и/или от друг документ, в който се съдържат необходимите за установяване данни по ал. 6.
(5) При идентифицирането на юридически лица и други правни образувания нотариусите и помощник-нотариусите по заместване са длъжни да установят структурата на собственост, управление и контрол на клиента - юридическо лице или друго правно образувание. Установяването на тези обстоятелства се извършва чрез събирането на справките, документите и данните по ал. 1 – 4 и 6.
(6) При идентифицирането на юридически лица и други правни образувания се събират данни за:
1. наименованието;
2. правноорганизационната форма;
3. седалището;
4. адреса на управление;
5. адреса за кореспонденция;
6. актуалния предмет на дейност и целта и характера на случайната сделка (целта и характера на сделката се предполагат от посоченото в документите по нея – договор, нотариален акт и др.);

7. срока на съществуване;
8. контролните органи, органите на управление и представителство;
9. вида и състава на колективния орган на управление;
10. основното място на търговска дейност.
(7) Когато в документите по ал. 1 – 4 не се съдържат данните по ал. 6, събирането им се извършва чрез представяне на други официални документи (виж чл. 3, т. 8 и 9).
(8) Когато определена дейност подлежи на лицензиране, разрешение или регистриране, клиентите, извършващи сделки със или чрез нотариус или помощник-нотариус по заместване във връзка с тази дейност, представят заверено копие от съответната лицензия, разрешение или удостоверение за регистрация, освен в случаите на клиенти по чл. 8, ал. 1, т. 1, 3 и 4.
(9) Законните представители, пълномощниците, действителните собственици и другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, се идентифицират по реда на чл. 24.
(10) Когато е приложимо, идентифицирането на клиента – юридическо лице или друго правно образувание, и проверката на идентификационните данни може да се извършват и чрез средства за електронна идентификация, съответни удостоверителни услуги, предвидени в Регламент (ЕС) № 910/2014 или по друг признат с нормативен акт начин за електронна идентификация или квалифицирана удостоверителна услуга по смисъла на същия регламент, при условие че са изпълнени изискванията на ЗМИП и ППЗМИП по отношение на идентифицирането на клиента и проверката на идентификацията.
(11) Събраните и изготвени по реда на ал. 1 – 10 документи и справки се съхраняват на хартиен носител по нотариалното дело.

Чл. 26. (1) Проверката на събраните по реда на чл. 24 и чл. 25 идентификационни данни се извършва чрез използването на поне един от следните способи по избор на нотариуса или помощник-нотариуса по заместване:
1. извършване на справки в електронни страници и бази от данни на местни и чуждестранни компетентни държавни и други органи, предоставени за публично ползване за целите на проверката на валидността на документи за самоличност и на други лични документи или на проверката на други данни, събрани при идентификацията, като:
а) Национален регистър на българските лични документи (НРБЛД);
б) Регистъра на населението – Национална база данни „Население" (РН – НБДН)
в) електронната страница на МВР в раздел „Справка за валидност на български лични документи" или еквивалентни електронни страници и бази от данни на чуждестранни компетентни държавни и други органи:
- https://www.mvr.bg/;
- https://www.consilium.europa.eu/prado/bg/check-document-numbers/check-document-numbers.pdf;
- https://www.consilium.europa.eu/prado/bg/prado-start-page.html;
ЗАБЕЛЕЖКА: Справките в посочените по настоящата б. в) електронни страници се извършва само и единствено за целите на проверката на идентификацията по ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите ЕВПКПИПФТ и позволяват проверка единствено по отношение на реквизитите на документите, които страниците позволяват да бъдат проверени (номер на документа и валидност) и нямат за цел да удостоверят истинността на документите и/или други реквизити, съдържащи се в тях, извън тези, за които страниците позволяват проверка. Електронната страница на PRADO (Public Register of Authentic Documents On-line/Публичен регистър на автентичните документи онлайн) /последните два линка/, освен възможност за проверка на валидността на даден документ, съдържат още и препратки към страниците на държави от ЕС, ЕИО и трети държави, където могат да бъдат направени подобни справки за номерата и валидността на документи, издадени от тези държави. Също така, на страницата на PRADO е налична и информация за различните видове документи, издавани от различните държави, свързана с реквизитите, защитните елементи, външния вид, сроковете на валидност и други елементи на документите, която има чисто информативен характер и има за цел да способства проверката на документите от обективна страна, но няма доказателствена или друга сила по отношение на възможността за установяване на фалшиви документи и други подобни.
2. извършване на справки в публично достъпни местни и чуждестранни официални търговски, фирмени, дружествени и други регистри (например, търговски и дружествени регистри на страните членки – https://e-justice.europa.eu/content_business_registers-104-bg.do, или други регистри според случая, когато има осигурен свободен достъп до тях, и когато съответния регистър е на език, използван от нотариуса или помощник-нотариуса по заместване);
3. извършване на справки в регистъра на пълномощните (Електронен регистър „Единство 2");
4. установяване на изискване плащането по сделката да се осъществи чрез сметка, открита на името на клиента, в кредитна институция (банка) от Република България, от друга държава членка на Европейския съюз или от държава членка на Европейската икономическа общност (Норвегия, Исландия и Лихтенщайн);
5. потвърждаване на идентификацията от друго лице по чл. 4 от ЗМИП (например от друг нотариус или помощник-нотариус по заместване, от кредитната институция от Република България, в която клиента има открита сметка и други);
6. използване на електронни средства за проверка на валидността на документи за самоличност (в случай, че нотариусът разполага с такива).

(2) В случаите на извършване на сделка чрез трето лице – приносител на документ за извършване на сделката, нотариусът или помощник-нотариусът по заместване идентифицира и проверява идентификацията и на третото лице - приносител на документа.
(3) Предприетите действия по ал. 1 и 2 се документират на хартиен носител и се съхраняват по нотариалното дело. Поради характера на нотариалната дейност и реда и начина, по който се осъществяват нотариалните действия, включително извършването на справки и събирането на документи, действията по ал. 1 и 2 се извършват винаги от нотариуса или помощник-нотариуса по заместване, поради което не е необходимо в документите за извършената проверка на идентификацията да се съдържа информация относно имената и длъжността на лицето, което е извършило действията, а ще се счита винаги, че те са извършени от нотариуса или съответно помощник-нотариуса по заместване, който е изповядал конкретната сделка и съответно отговорността за извършването им ще се носи от него. Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване правят необходимото да подсигурят възможността информация относно датата и часа на извършване на справките по ал. 1 да се отпечатва автоматично върху разпечатките на справките.

Чл. 27. Тъй като специфичните изисквания към изпълнението на нотариалните дейности не позволяват извършване на сделки чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, или чрез друга форма без присъствието на клиента или негов законен представител или пълномощник, в настоящия раздел не се предвиждат допълнителни мерки за извършване на идентификация и проверка на идентификацията по отношение на такива случаи.

Раздел V.
Идентифициране на действителните собственици и проверка на тяхната идентификация

Чл. 28. (1) Идентифицирането на всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание (с изключение на случаите на прилагане на мерки за опростена комплексна проверка по чл. 8, ал. 2, т. 3), се извършва чрез събирането на следните справки и документи:
1. справка от съответния регистър за действителните собственици по чл. 63 от ЗМИП и документите по ал. 5;
2. документите и справките по чл. 25, както и други документи, от които да са видни действителният собственик, характерът и видът на собствеността или контролът съгласно чл. 3, т. 14 – 16, както и да няма съмнение, че лицето, за което е получена информацията по т. 1, е актуалният действителен собственик;
3. декларация от законния представител или от пълномощника на юридическото лице съгласно реквизитите по Приложение № 5 - когато събраната чрез способите по т. 1 и 2 информация е недостатъчна за идентифицирането на физическото лице, което е действителен собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, както и когато прилагането на способите по т. 1 и 2 е довело до противоречива информация.
(2) Идентифицирането на действителните собственици по реда на ал. 1 се извършва преди извършването на сделка по чл. 5, ал. 1.
(3) Декларацията по ал. 1, т. 3 (когато такава е необходима) се подава пред нотариуса или помощник-нотариуса по заместване, или пред определен от него служител, преди извършването на сделката.
(4) За клиентите – юридически лица, чиито акции се търгуват на регулиран пазар (публични дружества), които се подчиняват на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събира информацията за дяловото участие, подлежаща на разкриване по реда на глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (всеки акционер с право на глас по-голямо или равно на 5 на сто или число, кратно на 5 на сто, от броя на гласовете в общото събрание на дружеството), или аналогична информация относно дружества на регулиран пазар извън Република България.
(5) Клиентите - юридически лица, или други правни образувания с номинални директори, номинални секретари или номинални собственици на капитала, представят удостоверение, договор или друг валиден документ според законодателството на юрисдикцията, в която са регистрирани, изходящ от централен регистър или от регистриращ агент, от който е видно кои са действителните собственици на клиента - юридическо лице или друго правно образувание.
(6) Когато, след като са изчерпани всички възможни средства, не може да се установи като действителен собственик лице съгласно чл. 3, т. 14 – 16 или когато съществуват съмнения, че установеното лице или лица не е действителният собственик, за "действителен собственик" се счита физическото лице, което изпълнява длъжността на висш ръководен служител. Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване водят документация на хартиен носител за предприетите действия за установяване на действителния собственик по ал. 1, която се съхранява по нотариалното дело. Когато при условията на изречение първо идентифицираният действителен собственик е висшият ръководен служител, в допълнение към мерките за проверка на идентификацията по чл.

26 нотариусите и помощник-нотариусите по заместване съхраняват данни за предприетите действия за проверка на идентификацията, както и за всички констатирани при проверката трудности.
(7) Всяко физическо лице, което е установено по реда на ал. 1 – 6, че е действителен собственик на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, се идентифицира по реда на чл. 24, като задължително се събират и данните за идентификация на физически лица по чл. 24, ал. 1, а именно:
1. имената;
2. датата и мястото на раждане;
3. официален личен идентификационен номер или друг уникален елемент за установяване на самоличността, съдържащ се в официален документ за самоличност, чийто срок на валидност не е изтекъл и на който има снимка на клиента;
4. всяко гражданство, което лицето притежава;
5. държава на постоянно пребиваване и адрес (номер на пощенска кутия не е достатъчен).
(8) Събраните и изготвени по реда на ал. 1 – 7 документи и справки се съхраняват на хартиен носител по нотариалното дело.

Чл. 29. Проверката на идентификацията на физическите лица, които са действителни собственици на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, както и документирането на извършената проверка на идентификацията се извършват по реда на чл. 26.

Чл. 30. Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване предоставят информация на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност", когато при изпълнение на задълженията си по този раздел установят данни за нарушение по чл. 63, ал. 1 – 5 от ЗМИП, извършено от клиент, който е лице по чл. 61, ал. 1 от ЗМИП или по чл. 62, ал. 1 от ЗМИП.

Чл. 31. (1) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване са длъжни да установят дали клиентът действа от свое име и за своя сметка, или от името и/или за сметка на трето лице. Когато сделката се извършва чрез представител, нотариусът или помощник-нотариусът по заместване изисква доказателства за представителната власт и идентифицира представителя и представлявания.
(2) Предвид нормативните изисквания към нотариалната дейност не се допуска извършването на сделка от името и/или за сметка на трето лице без упълномощаване.
(3) Действията по ал. 1 се документират на хартиен носител и се съхраняват по нотариалното дело.

Раздел VI.
Изясняване на произхода на средствата

Чл. 32. (1) Поради спецификите на нотариалната дейност, свързани с начина, реда и сроковете за извършване нотариалните производства, както и ограниченията в обема от информация, до която нотариусите и помощник-нотариусите по заместване имат достъп при изпълнение на своята дейност, произходът на средствата, които се използват при сделките, извършвани пред нотариус или помощник-нотариус по заместване се изяснява винаги чрез писмена декларация от клиента или от неговия законен представител или пълномощник (Приложение № 4).
(2) Декларацията по ал. 1 се събира при всяка сделка над размерите по чл. 5, ал. 1, по която има прехвърляне (движение) на средства от единия клиент по сделката към другия или към трето лице (например, покупко-продажба на движима или недвижима вещ, дарение, заем, доброволна делба, при която се извършва плащане от единия съделител към другия и плащането надвишава размерите по чл. 5, ал. 1, и други).
(3) Декларацията по ал. 1 се събира и в случаите на сделки, при които платецът по сделката се разплаща със средства, представляващи заем (кредит), отпуснат от кредитна институция (банка), която се явява като трета страна по сделката. В тези случаи, в декларацията от платеца (купувача) по сделката се попълва информацията за отпуснатия заем (кредит) – размер, номер и дата на договора за кредит, идентификационни данни на кредитната институция, която го е отпуснала и други, съгласно реквизитите на декларацията по Приложение № 4. Когато плащането по сделката се извършва едновременно със средства от заем (кредит) и с други средства (например, самоучастие със собствени средства, допълнителен заем от трето лице, което не е кредитна институция, участие на трето лице в плащането (например в случаите на общо придобиване на собственост от 2 или повече лица) и други подобни), в декларацията по ал. 1 заедно с данните за заема (кредита) по предходното изречение се попълва и необходимата информация за останалите средства, с които се извършва плащането, съгласно реквизитите на декларацията по Приложение № 4.
(4) Декларацията по ал. 1 се попълва винаги от платеца по сделката, съответно от неговия законен представител или пълномощник.
(5) Декларацията по ал. 1 се подава пред нотариуса или помощник нотариуса по заместване, или пред определен от него служител, преди извършването на сделката по ал. 2.
(6) Декларация по ал. 1 не се събира в случаите на сделки, при които няма прехвърляне (движение) на средства по сделката (например, замяна на вещи без доплащане от някоя от страните или с доплащане, което не надхвърля размерите по чл. 5, ал. 1, дарение на вещи, законна ипотека и други).
(7) Декларация по ал. 1 не се изисква от клиент, който попада в категориите по чл. 8, ал. 1, освен ако е налице някоя от пречките по чл. 11.

(8) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване не приемат за изяснен произхода на средствата, ако декларацията по ал. 1 не е попълнена, подписана и подадена съгласно ал. 4 и 5 или в нея не са валидно попълнени един или повече от задължителните реквизити по Приложение № 4.
(9) Събраните декларации по ал. 1 се съхраняват на хартиен носител по нотариалното дело.

Глава трета.
СЪХРАНЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 33. (1) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване съхраняват за срок 5 години всички събрани и изготвени по реда на ЗМИП, ППЗМИП и тези ЕВПКПИПФТ документи, данни и информация, включително данните и информацията, получени съгласно чл. 24, ал. 6 и чл. 25, ал. 10 (идентификация чрез електронни удостоверителни услуги).
(2) В случаите на извършване на сделки по чл. 5, ал. 1 срокът по ал. 1 започва да тече от датата на тяхното извършване.
(3) В случаите на разкриване на информация по реда на чл. 37 и чл. 38 срокът по ал. 1 започва да тече от началото на календарната година, следваща годината на разкриването на информацията.
(4) За документите, изготвени в изпълнение на изискванията на Глава шеста (Оценка на риска), срокът по ал. 1 започва да тече от началото на календарната година, следваща годината на изготвянето им.
(5) По писмено указание на директора на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" срокът по ал. 1 може да бъде удължен с не повече от две години.
(6) Документите, изготвени и получени по реда на Глава седма (Вътрешна организация и контрол), се съхраняват през цялото време на упражняване на нотариалната дейност и за срок една година от преустановяването на дейността.

Чл. 34. (1) Всички събрани и изготвени по реда на ЗМИП, ППЗМИП и настоящите ЕВПКПИПФТ документи, данни и информация се съхраняват така, че да бъдат на разположение на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност", на съответните органи за надзор и на одиторите. Същите се предоставят на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" при поискване в оригинал, служебно заверен препис, извлечение или справка в определения от директора на дирекцията срок и формат. При определяне на срока директорът на дирекцията взема предвид обема и съдържанието на исканата информация.
(2) Всички събрани и изготвени по реда на ЗМИП, ППЗМИП и настоящите ЕВПКПИПФТ документи, данни и информация се съхраняват от нотариуса така, че да изпълнява безпрепятствено дейността си и задълженията си по ЗМИП, ППЗМИП и настоящите ЕВПКПИПФТ.
Чл. 35. (1) Информацията, документите и данните за отделните сделки и клиенти се съхраняват по съответните нотариални дела.
(2) Информацията, документите и данните за отделните сделки и клиенти трябва да се съхраняват по начин, който да позволява тяхното своевременно възстановяване, в случай че същите следва да се предоставят за използване като доказателство в съдебни и досъдебни производства.

Чл. 36. (1) Събирането и съхраняването на информация по реда на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите ЕВПКПИПФТ, която съдържа лични данни по смисъла на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. (Общия Регламент за защита на личните данни/General Data Protection Regulation /GDPR/) и на Закона за защита на личните данни, не противоречи на разпоредбите на изброените нормативни актове за защита на личните данни, тъй като се извършва в изпълнение на задължение, възникващо по силата на нормативни актове, а именно ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ. Обработването на лични данни за целите на превенцията на изпирането на пари и финансирането на тероризма се смята за въпрос от обществен интерес съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 и не може да бъде ограничено от изискванията на чл. 12 – 22 и чл. 34 от същия регламент.
(2) Преди установяването на делово взаимоотношение или извършване на случайна сделка или операция нотариусите и помощник-нотариусите по заместване предоставят на клиентите информация за целите, за които ще се обработват личните им данни.
(3) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване изтриват или унищожават обработваните от тях лични данни след изтичането на срока за съхранение по чл. 33, освен ако специален закон не предвижда друго.

Глава четвърта.
РАЗКРИВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Раздел I.
Разкриване на информация при съмнение за изпиране на пари или за финансиране на тероризъм

Чл. 37. (1) При съмнение и/или узнаване за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход нотариусите и помощник-нотариусите по заместване са длъжни да уведомят незабавно дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" преди извършването на сделката, като забавят нейното осъществяване в рамките на допустимия срок съгласно нормативните актове, уреждащи съответния вид дейност. В уведомлението нотариусите и помощник-нотариусите по заместване посочват максималния срок, в който сделката може да се отложат. При узнаване за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход, освен дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност", нотариусите и помощник-нотариусите по заместване уведомяват и компетентните органи съгласно Наказателно-процесуалния кодекс, Закона за Министерството на вътрешните работи и Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".
(2) Когато забавянето на сделката по ал. 1 е обективно невъзможно или има вероятност това да осуети действията по преследване на бенефициерите на съмнителна сделка, нотариусът или помощник-нотариусът по заместване уведомява дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" незабавно след извършването и, като посочва причините, поради които забавянето е било невъзможно.
(3) Задължението по ал. 1 възниква и в случаите, когато сделката не са били довършени.
(4) Уведомяването на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" може да се извърши и от служители в нотариалната кантора, които не отговарят за прилагането на мерките срещу изпирането на пари. Съгласно чл. 72, ал. 3 от ЗМИП, "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" запазва анонимността на тези служители. Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване организират дейността си по прилагане на мерките по ЗМИП и ППЗМИП по начин, който да позволява подаването на уведомления по изречение първо.
(5) Съгласно чл. 72, ал. 4 от ЗМИП дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" предоставя на нотариуса или помощник-нотариуса по заместване информация, свързана с извършеното от него уведомяване, а решението относно обема информация, който следва да се предостави обратно за всеки конкретен случай на уведомяване, се взема от директора на дирекцията.

Чл. 38. (1) Нотариус или помощник-нотариус по заместване, или служител на нотариалната кантора, който знае, че дадени сделки са насочени към финансиране на тероризма, е длъжен незабавно да уведоми за това министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".
(2) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване са длъжни при възникване на съмнение за финансиране на тероризъм да извършат идентифициране на клиентите и проверка на тяхната идентификация по съмнителната сделка по реда на настоящите ЕВПКПИПФТ, да съберат информация за съществените елементи и стойността на сделката, съответните документи и идентификационни данни и да уведомят незабавно органите по ал. 1 и дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" преди извършване на сделката, като забавят нейното осъществяване в рамките на допустимия срок съгласно нормативните актове, уреждащи нотариалната дейност.
(3) Когато забавянето на сделката по ал. 2 е обективно невъзможно или има вероятност това да осуети действията по преследване на бенефициерите на съмнителна сделка, нотариусът или помощник-нотариусът по заместване уведомява дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" незабавно след извършването ѝ, като посочва причините, поради които забавянето е било невъзможно.
(4) Задължението за уведомяване по ал. 1 и 2 се отнася и за опита за извършване на сделка, насочена към финансиране на тероризъм, както и за средствата, за които се подозира, че са свързани или са използвани за терористични актове или от терористични организации и терористи.
(5) Съгласно чл. 9, ал. 7 от ЗМФТ дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" предоставя на нотариуса или помощник-нотариуса по заместване информация, свързана с извършеното от него уведомяване, а решението относно обема информация, който следва да се предостави обратно за всеки конкретен случай на уведомяване, се взема от директора на дирекцията.

Чл. 39. (1) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване прилагат чл. 3 от ЗМФТ точно и в съответствие с изискванията на ЗННД, като са длъжни да:
1. блокират незабавно всички парични средства, налични по специалната банкова сметка на нотариуса по чл. 25а от ЗННД, които са собственост на лицата, посочени в списъка по чл. 5 от ЗМФТ (Приложение № 10), с изключение на средствата, срещу които не може да се насочва принудително изпълнение;
2. не извършват сделки с блокираните финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси на лицата, посочени в списъка по чл. 5 от ЗМФТ (Приложение № 10), както и на лица, действащи от тяхно име и за тяхна сметка или по тяхно указание, както и сделки по предоставянето на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси на такива лица.
(2) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване, изпълнили мярка по ал. 1, незабавно уведомяват за това министъра на вътрешните работи, министъра на финансите, председателя на

Държавна агенция "Национална сигурност" и Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.
(3) Уведомяването по ал. 2 се извършва писмено в свободен текст с посочване на всички данни и обстоятелства, съпътстващи прилагането на мярката по ал. 1. Към уведомлението се прилагат служебно заверени копия на всички документи по сделката, събрани по реда на настоящите ЕВПКПИПФТ.

Чл. 40. (1) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване подават уведомленията по чл. 37 и по чл. 38 по образец, утвърден от директора на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" (Приложение № 3).
(2) Уведомяването по чл. 37 и по чл. 38 се извършва от нотариусите и помощник-нотариусите по заместване при спазване на условията и ограниченията за разкриване на информация по Глава пета от настоящите ЕВПКПИПФТ.
(3) В случаите, когато освен дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" се уведомяват и други компетентни органи по чл. 37, ал. 1 или чл. 38, ал. 1, в съответната част от утвърдения образец на уведомлението до дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" по ал. 1 нотариусите и помощник-нотариусите по заместване посочват и кои компетентни органи са уведомени.
(4) Към уведомленията по ал. 1 се прилагат служебно заверени копия на всички събрани документи за сделката и за клиента.
(5) В неотложни случаи уведомяването може да се извърши в устна форма с последващо писмено потвърждение в срок до 24 часа.

Чл. 41. (1) Според разпоредбите на ЗМИП, в случаите по чл. 37, когато уведомлението е относно съмнение за изпиране на пари и/или съмнение за средства с престъпен произход, директорът на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" може да спре с писмена заповед определена сделка за срок до 5 работни дни, считано от деня, следващ деня на издаването на заповедта. Когато до изтичането на този срок не бъде наложен запор или възбрана по нормативно предвидения ред, нотариусът или помощник-нотариусът по заместване може да извърши сделката.
(2) Според разпоредбите на ЗМФТ, в случаите по чл. 38, ал. 1 и 2 (когато уведомлението е относно знание или съмнение за финансиране на тероризъм) министърът на вътрешните работи или председателят на Държавна агенция "Национална сигурност", или оправомощени от тях длъжностни лица могат да издадат писмена заповед за спиране на определена сделка за срок до 5 работни дни, считано от деня, следващ деня на издаването на заповедта. Когато до изтичането на този срок не бъде наложен запор или възбрана, нотариусът или помощник-нотариусът по заместване може да извърши сделката.
(3) В предвидените от ЗМФТ случаи министърът на вътрешните работи или председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" или оправомощените от тях длъжностни лица могат с писмена заповед да разпоредят блокиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси за срок до 45 работни дни, считано от деня, следващ деня на издаването на заповедта, като за това незабавно уведомяват прокуратурата и ѝ предоставят цялата необходима информация.

Чл. 42. (1) В предвидените от ЗМИП и ЗМФТ случаи дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" може да поиска от нотариусите и помощник-нотариусите по заместване информация относно съмнителни сделки или клиенти.
(2) Поисканата информация по ал. 1 се предоставя от нотариусите и помощник-нотариусите по заместване в срок до три работни дни от получаване на искането. Директорът на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" може да определи и друг срок за предоставяне на информацията, като взема предвид обема и съдържанието на исканата информация.
(3) В случаите по ал. 1 дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" може да даде указания на нотариусите и помощник-нотариусите по заместване относно осъществяване на наблюдение на извършвани сделки за определен период и относно предоставяне на информация за същите на дирекцията. Решението относно срока, в който се осъществява наблюдението, и относно вида на сделките, за които се предоставя информация, за всеки конкретен случай се взема от директора на дирекцията.
(4) Предоставянето на информация по ал. 1 – 3 не може да бъде отказано или ограничено по съображения за служебна, банкова, търговска или професионална тайна или че същата представлява данъчна и осигурителна информация или защитена лична информация.

Чл. 43. (1) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване завеждат в специален дневник (Приложение № 1):
1. всяко възникнало съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход независимо от начина, по който е възникнало, заедно със заключение относно необходимостта от извършване на уведомяване за възникналото съмнение по реда на чл. 37 и чл. 38;
2. заключение относно целта и характера на всички сложни или необичайно големи сделки, както и сделки без явна икономическа или законна цел, или които се извършват по необичайни схеми по чл. 21, както и заключение за наличието на съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход по отношение на такива сделки.

(2) Дневникът по ал. 1 се прошнурова, прономерова и заверява с подписа и печата на нотариуса или помощник-нотариуса по заместване.
(3) При възникване на съмнение по ал. 1 нотариусът или помощник-нотариусът по заместване открива преписка, в която се събират и подреждат по реда на тяхното постъпване всички документи, имащи отношение към извършените действия, свързани със съмнението или съответните сделки по ал. 1, т. 2.
(4) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване отговарят за правилното съхраняване и водене на дневника по ал. 1 и на преписките по ал. 3.

Чл. 44. Разкриването на информация по реда на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите ЕВПКПИПФТ, която съдържа лични данни по смисъла на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. (Общия Регламент за защита на личните данни/General Data Protection Regulation /GDPR/) и на Закона за защита на личните данни, не противоречи на разпоредбите на изброените нормативни актове за защита на личните данни, тъй като се извършва в изпълнение на задължение, възникващо по силата на нормативни актове, а именно ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ. Обработването на лични данни за целите на превенцията на изпирането на пари и финансирането на тероризма се смята за въпрос от обществен интерес съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 и не може да бъде ограничено от изискванията на чл. 12 – 22 и чл. 34 от същия регламент.

Раздел II.
Индикатори за съмнение за изпиране на пари и финансиране на тероризъм

Чл. 45. (1) Примерни индикатори за възникване на съмнение за изпиране на пари могат да бъдат:
1. Прикриване на действителната собственост:
- плащането по определена сделка се извършва от незаинтересована трета страна, или към незаинтересована трета страна;
- промени в собствеността (чрез продажби, дарения, наследяване и т.н.) се правят при необичайни условия и обстоятелства от чуждестранни юридически лица или други правни образувания, които са компании, тръстове, неправителствени организации, и други, регистрирани в офшорни юрисдикции, в държави от списъка по чл. 46, ал. 3 от ЗМИП (Приложение № 2), държави, известни с производството и разпространението на наркотици и други;
- клиенти – фиктивни дружества;
- клиенти – дружества с номинални акционери, или контролирани чрез номинални директори или директори – юридически лица, които не оказват дължимото съдействие за предоставяне на необходимите документи за установяване на действителните собственици;
- клиенти, при които е трудно да се идентифицират бенефициерите на доверителната собственост, например неограничена доверителна собственост, при която се дават неограничени права на доверителния собственик да посочва бенефициера измежду група бенефициери и да разпределя активите, обект на доверителна собственост, и когато доверителна собственост е учредена с цел управлението на акции на дадено дружество, което може да затрудни установяването на бенефициерите на активите, управлявани от доверителното управление;
2. Покупко-продажба на имущество на силно занижена/завишена стойност от/на видни политически личности или от/на лица, свързани с видни политически личности;
3. Покупко-продажба на имущество от/на лица, известни със своята принадлежност или съпричастност към престъпни структури;
4. Опити за използване на документи, издадени в чужбина без съответната легализация (когато такава се изисква) или със съдържание, което може да предизвика основателно съмнение относно съдържанието на документа и/или неговата автентичност;
5. Извършване на разплащания между клиенти по сделки с крипто валути, чрез прихващания, цесии или други необичайни за съответния тип сделка методи за разплащане;
6. Бърза покупко-продажба (например в рамките на няколко дни) на един и същ движим или недвижим имот от един и същ клиент, като имотът се придобива на ниска цена и се продават за голяма печалба;
7. Поредица от придобивни сделки, извършени от един и същ клиент за кратък период от време (например в рамките на един месец), чиито стойности не кореспондират с предмета на дейност на клиента, с декларирания произход на средствата и/или с имущественото му състояние;
8. Клиенти, търсещи нотариални услуги при необичайни или нетрадиционни обстоятелства (преценено въз основа на всички обстоятелства по сделката, включително и обстоятелствата, свързани с упълномощаването и представляването), като например:
- търсене на алтернативни варианти за изповядване на дадена сделка чрез позоваване на необичайни нормативни разпоредби с цел заобикаляне на част от задължителните процедури и по-бързо изповядване на сделката;
- едно и също лице се явява като пълномощник едновременно и на двете страни по сделката, както и на трети лица, които имат отношение към изповядването на сделката (съсобственици или носители на ОВП, собственици на съседни имоти, чието съгласие е необходимо за изповядване на сделката и други), като има право да договаря сам със себе си и прави опит да изповяда сделката при необичайни условия или на стойност, която е необичайна за сделки от този тип; и др.
9. Очебийна демонстрация на свръх лукс (луксозни марки коли, дрехи, аксесоари и др.) от страна на даден клиент – физическо лице, когато това е несъвместимо с декларираното имуществено състояние

и приходи и/или с трудовата му дейност и/или с други фактори и обстоятелства, преценени от нотариуса по отношение на съответния клиент;
10. Представяне на документи, удостоверяващи самоличност и/или представителна власт, които пораждат съмнение в автентичността им;
11. Други индикатори, преценени от нотариуса или от помощник-нотариуса по заместване като относими в съответния случай, при преценка на обстоятелствата свързани със сделката и страните по нея на база на събраната информация при прилагане на мерките за комплексна проверка и практиката на съответния нотариус или помощник-нотариус по заместване.
(2) Разгледаните в ал. 1 индикатори са примерни и не следва да се приемат като сигурно и безспорно свидетелство за извършено изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм при съответната сделка. Индикаторите имат насочващ характер, чиято цел е да изострят вниманието на нотариуса или помощник-нотариуса по заместване да положи дължимата грижа и да приложи правилно и в пълнота мерките за комплексна проверка и/или да предприеме необходимите действия за разкриване на информация до компетентните държавни органи.

Чл. 46. Примерни индикатори за съмнение за финансиране на тероризъм могат да бъдат:
1. Лица, включени в ограничителните списъци на:
- Съвета за сигурност на ООН:
https://www.un.org/securitycouncil/content/un-sc-consolidated-list;
https://scsanctions.un.org/search/;
- ЕС:
https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/8442/consolidated_list_sanction_en;
http://www.dans.bg/bg/msip-091209-menu-bul/2015-06-18-13-03-10;
- OFAC (Министерство на финансите на САЩ):
http://www.treasury.gov/offices/enforcement/ofac/;
https://www.treasury.gov/resource-center/sanctions/SDN-List/Pages/default.aspx;
2. Лица, включени в списъка по чл. 5 от ЗМФТ, включително и законни представители, пълномощници и действителни собственици на юридически лица и други правни образувания, които са лица от списъка по чл. 5 от ЗМФТ:
http://www.dans.bg/images/stories/FID/Reshenie_265_MS_23042003_Spisyk_ZMFT.pdf;
http://dv.parliament.bg/DVWeb/showMaterialDV.jsp;jsessionid=C30686B8B5E615DB1892D13B2A1CE9E0?idMat=104358;
<u>По отношение на лицата по т. 2 задължително се прилагат мерките по чл. 39.</u>
3. Клиенти от страни със статут на офшорни зони или определени като данъчни убежища:
http://www.imf.org/external/NP/ofca/OFCA.aspx;
4. Страните по сделката са от страни за които се знае, че подкрепят терористични дейности и организации;
5. Медийна информация за контрол на дадено лице от трето лице, което би могло да е свързано с терористична организация или индивидуални терористи (действащи самостоятелно или развиващи пропагандна дейност);
6. Опити за използване на фалшиви документи за самоличност;
7. Чести сделки с благотворителни организации и юридически лица с нестопанска цел, без законна причина, която да може да бъде установена с оглед наличната информация за клиента;
8. Използване на средства от неправителствени организации по сделки, които не съответстват на целите, за които са създадени;
9. Сделки, които не са икономически оправдани, имайки предвид естеството на клиента или неговата професия или предмет на дейност, например дадено физическо лице или дружество използва услуги или продукти или се ангажира в сделки, които не са свързани с предмета на дейност или не може да бъде установена връзка с оперативните нужди за съответната законна дейност;
10. Дарения от страни със статут на офшорни зони /юрисдикции/ или определени като „данъчни убежища" (виж т. 3);
11. Други индикатори и критерии, преценени от нотариуса или от помощник-нотариуса по заместване като относими в съответния случай, при преценка на обстоятелствата свързани със сделката и страните по нея на база на събраната информация при прилагане на мерките за комплексна проверка и практиката на съответния нотариус или помощник-нотариус по заместване;
12. Други индикатори и критерии, посочени в указания на дирекция „Финансово разузнаване" на Държавна агенция „Национална сигурност":
http://www.dans.bg/bg/msip-091209-menu-bul/2015-06-18-13-03-10.

Чл. 47. (1) Индикаторите по чл. 45 и чл. 46 могат да се проявяват както независимо един от друг, така и в различни комбинации един с друг, включително и като комбинация между индикатори по чл. 45 и такива по чл. 46.
(2) Индикаторите по чл. 45 могат да се прилагат и за целите на чл. 46 и обратното.

Глава пета.
ЗАЩИТА НА ИНФОРМАЦИЯТА И ЛИЦАТА

Чл. 48. (1) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване, както и техните служители не могат да уведомяват своя клиент или трети лица за разкриването на информация пред дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" и/или пред други компетентни органи, извършено по реда на ЗМИП, ЗМФТ и настоящите ЕВПКПИПФТ.
(2) Забраната по ал. 1 не е пречка за разкриването на информация между нотариус или помощник-нотариус по заместване и лице по чл. 4, т. 1 - 5, 8 - 10, 12 и 15 от ЗМИП в случаите, отнасящи се до един и същ клиент или една и съща сделка, в която участват нотариус или помощник-нотариус по заместване и едно или повече лица по чл. 4, т. 1 - 5, 8 - 10, 12 и 15 от ЗМИП, при следните условия:
1. нотариусът или помощник-нотариусът по заместване и лицето/лицата по чл. 4, т. 1 - 5, 8 - 10, 12 и 15 от ЗМИП се намират в Република България;
2. информацията се използва единствено за предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм.
(3) Когато нотариусът или помощник-нотариусът по заместване се стреми да разубеди клиент да не се ангажира с незаконна дейност, това не представлява разкриване на информация по смисъла на ал. 1.
(4) Изключенията по ал. 2 и 3 не се прилагат и не се допуска разкриване на информация ако нотариусите (помощник-нотариусите по заместване), между които се разкрива информацията не са изпълнили задълженията си по Закона за защита на личните данни, или ако от директора на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" са издадени указания, съдържащи забрана за разкриване на информация.

Чл. 49. (1) Съгласно разпоредбите на ЗМИП и ЗМФТ разкриването на информация от нотариус и/или помощник-нотариус по заместване, както и от служител в нотариалната кантора, пред дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" и/или пред други компетентни органи при спазване изискванията на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите ЕВПКПИПФТ не може да бъде отказано или ограничено по съображения за служебна тайна, банкова тайна, търговска или професионална тайна, или че същата представлява данъчна и осигурителна информация или защитена лична информация, и не поражда отговорност за нотариуса и/или помощник-нотариуса по заместване за нарушаване на ограниченията за разкриване на информация, предвидени с договор, законов или подзаконов нормативен акт или административен акт.
(2) В случаите по ал. 1, когато разкриването на информация се отнася до съмнение и/или узнаване за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход, или до съмнение за финансиране на тероризъм, за нотариуса и/или помощник-нотариуса по заместване не се поражда отговорност, дори и когато се установи, че сделките са били законосъобразни.
(3) Служителите в нотариалните кантори се ползват от защитата по чл. 86, ал. 3 и 4 от ЗМИП.

Глава шеста.
ОЦЕНКА НА РИСКА

Раздел I.
Изготвяне на оценка на риска на секторно равнище

Чл. 50. (1) Нотариалната камара на Република България изготвя и актуализира оценка на риска от изпирането на пари и финансирането на тероризма на секторно равнище (Приложение № 11).
(2) Изготвянето и актуализирането на оценката на риска по ал. 1 се извършва при спазването на изискванията на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ, като се отчитат рисковете и рисковите фактори, посочени в ППЗМИП и задължително се съобразяват и отразяват резултатите от националната оценка на риска, която се изготвя по реда на ЗМИП, както и резултатите от наднационалната оценка на риска и препоръките на Европейската комисия.
(3) В случай че при изготвяне на оценката на риска по ал. 1 камарата не се съобрази с резултатите от националната оценка на риска, в 14-дневен срок от изготвянето на оценката по ал. 1 камарата уведомява дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" за решението си и мотивите за него.
(4) При уведомление по ал. 3 директорът на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" може да даде задължителни указания на камарата, които се отразяват в оценката на риска по ал. 1.
(5) Резултатите от оценката на риска по ал. 1 се предоставят на членовете на камарата за целите на изготвянето на индивидуалните им оценки на риска.
(6) Оценката на риска по ал. 1 се актуализира на всеки две години. Оценката се актуализира и в следните случаи:
1. настъпване на значителна промяна на предоставяните или използваните продукти, услуги и механизми за доставка или по отношение на клиентите и географските фактори;
2. настъпване на съществена промяна в резултатите от националната оценка на риска, наднационалната оценка на риска или препоръките на Европейската комисия, която промяна влияе съществено на оценката на риска по ал. 1;
3. настъпване на законодателни промени, които биха могли да повлияят оценката на риска по ал. 1;

4. настъпване на други събития или фактори, които биха могли да имат съществено значение за общото ниво на риск, произтичащ от нотариалната дейност на секторно равнище.
(7) Мерките за управление на идентифицираните рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризъм, които трябва да се прилагат от нотариусите и помощник-нотариусите по заместване се съдържат в оценката на риска по ал. 1.
(8) Резултатите от оценката по ал. 1 се отчитат в настоящите ЕВПКПИПФТ, включително като се въвеждат подходящи мерки за комплексна проверка и за вътрешна организация и контрол и обучение на нотариусите, помощник-нотариусите по заместване и служителите в нотариалните кантори.
(9) Оценката на риска по ал. 1 се документира и се съхранява по реда на Глава трета.

Раздел II.
Изготвяне на оценка на риска от нотариусите

Чл. 51. (1) За да установят, разберат и оценят рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, нотариусите и помощник-нотариусите по заместване изготвят собствени оценки на риска, при спазване изискванията на ЗМИП и ППЗМИП.
(2) Изготвянето и актуализирането на оценката на риска по ал. 1 се извършва при спазването на изискванията на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ, като се отчитат рисковете и рисковите фактори, посочени в ППЗМИП и задължително се съобразяват и отразяват резултатите от оценката на риска на секторно равнище по чл. 50, националната оценка на риска, която се изготвя по реда на ЗМИП, както и резултатите от наднационалната оценка на риска и препоръките на Европейската комисия.
(3) В случай че при изготвяне на оценката на риска по ал. 1 нотариусът не се съобрази с резултатите от националната оценка на риска, в 14-дневен срок от изготвянето на оценката по ал. 1 нотариусът уведомява дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" за решението си и мотивите за него.
(4) При уведомление по ал. 3 директорът на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" може да даде задължителни указания на нотариуса, които се отразяват в оценката на риска по ал. 1.
(5) Оценките на риска по ал. 1 се актуализират на всеки две години. Оценките се актуализират и в следните случаи:
1. настъпване на значителна промяна на предоставяните или използваните продукти, услуги и механизми за доставка или по отношение на клиентите и географските фактори;
2. настъпване на съществена промяна в резултатите от националната оценка на риска, наднационалната оценка на риска, препоръките на Европейската комисия, или оценката на риска на секторно равнище по чл. 50, ал. 1, която промяна влияе съществено на оценката на риска по ал. 1;
3. настъпване на законодателни промени, които биха могли да повлияят оценката на риска по ал. 1;
4. настъпване на други събития или фактори, които биха могли да имат съществено значение за общото ниво на риск при съответния нотариус.
(6) Оценките на риска по ал. 1 се документират и се съхраняват на хартиен носител по реда на Глава трета.
(7) Оценките на риска по ал. 1 са достъпни за дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 52. (1) Въз основа на изготвените оценки на риска по чл. 51 нотариусите и помощник-нотариусите по заместване определят рисковия профил на клиента и на сделките с него и прилагат мерките по този закон в съответствие с определения рисков профил.
(2) Редът, начините и условията за определяне на рисковите профили по ал. 1 се посочват в оценките на риска по чл. 51.

Глава седма.
ВЪТРЕШНА ОРГАНИЗАЦИЯ И КОНТРОЛ

Раздел I.
Единни вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари

Чл. 53. (1) Нотариалната камара на Република България приема настоящите ЕВПКПИПФТ в изпълнение на изискванията на чл. 101, ал. 4, вр. ал. 2 от ЗМИП.
(2) ЕВПКПИПФТ са задължителни за прилагане от нотариусите и помощник-нотариусите по заместване след приемането им от Нотариалната камара на Република България.
(3) В ЕВПКПИПФТ се съобразява оценката на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм на секторно равнище по чл. 50, ал. 1 (Приложение № 11).

(4) В 7-дневен срок от приемането на ЕВПКПИПФТ същите се публикуват на интернет страниците на Нотариалната камара на Република България и на Държавна агенция "Национална сигурност".
(5) В 14-дневен срок от публикуването по ал. 6 нотариусите и помощник-нотариусите по заместване представят на Нотариалната камара на Република България декларация съгласно образец, утвърден от директора на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" и публикуван на интернет страницата на Държавна агенция "Национална сигурност". Копие на декларацията се предоставя и на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" в същия срок.
(6) Новоприетите членове на Нотариалната камара на Република България представят декларациите по ал. 7 в 14-дневен срок от вписването им в Регистъра на Нотариалната камара на Република България.
(7) Нотариалната камара на Република България предоставя на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" актуална информация за членовете си съгласно образец, утвърден от директора на дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" и публикуван на интернет страницата на Държавна агенция "Национална сигурност". Информацията се предоставя до 31 януари на годината, следваща годината, за която се отнася информацията.
(8) Ал. 2 – 6 се прилагат и в случаите на приемане на изменения и допълнения на ЕВПКПИПФТ.

Раздел II.
Вътрешна организация и контрол

Чл. 54. Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване изпълняват лично вътрешния контрол по изпълнението на задълженията си по ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и ЕВПКПИПФТ.

Чл. 55. (1) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване изготвят на годишна база план за въвеждащо и продължаващо обучение на служителите си за запознаването им с изискванията на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и ЕВПКПИПФТ. В плана се включва и текущо практическо обучение, насочено към разпознаване на съмнителни сделки и клиенти, и предприемане на необходимите действия при възникнали случаи на съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризъм.
(2) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване провеждат следните видове обучения за прилагането на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ на служителите на канторите си:
1. Въвеждащо обучение – провежда се на всеки новопостъпил служител в кантората в срок до 5 работни дни от постъпването му на работа;
2. Продължаващо обучение – провежда се най-малко веднъж годишно, както и при всяка промяна в приложимото законодателство, касаещо противодействието на изпирането на пари и/или финансирането на тероризма.
(3) Въвеждащото обучение по ал. 2, т. 1 е насочено към запознаването на служителите с изискванията на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите ЕВПКПИПФТ, включително и към разпознаване на съмнителни сделки и клиенти, и предприемане на необходимите действия при възникнали случаи на съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризъм. В обучението се включва и запознаване на служителя с констатациите в Секторната оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма на Нотариалната камара на Република България, както и със собствената оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма на нотариуса или помощник-нотариуса по заместване.
(4) Продължаващото обучение по ал. 2, т. 2 освен съдържанието по ал. 3 може да включва и запознаване с: евентуални изменения и допълнения на нормативната база; изменения и допълнения в секторната и/или собствената оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма; задължителни указания на директора на дирекция „Финансово разузнаване" на ДАНС, когато са издадени такива; резултатите от извършени през годината от страна на контролните органи проверки по прилагането на ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ; както и други теми според необходимостта.
(5) За всяко от проведените съгласно плана по ал. 1 въвеждащи и продължаващи обучения се изготвя протокол, съдържащ имената, длъжностите и подписите на присъствалите служители от кантората и на нотариуса или помощник-нотариуса по заместване, провел обучението, съдържание с темите на обучението и дата на провеждането му.
(6) Практически обучения и продължаващи обучения на служители в нотариалните кантори може да се провеждат и от трети лица (външни изпълнители) при спазване на изискванията на ЗМИП и ППЗМИП.
(7) При извършване на проверките на място по чл. 108, ал. 3 от ЗМИП нотариусите и помощник-нотариусите по заместване представят на контролните органи по чл. 108, ал. 2 от ЗМИП плановете по ал. 1 и всички документи по изпълнението им – протоколи, програми, документи от проведени обучения от външни изпълнители и други.

Чл. 56. (1) Нотариусите и помощник-нотариусите по заместване са длъжни да оказват съдействие на контролните органи от състава на дирекция „Финансово разузнаване" на Държавна агенция „Национална сигурност" при извършваните от тях проверки на място по изпълнението на задълженията на нотариусите и помощник-нотариусите по заместване съгласно изискванията на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите ЕВПКПИПФТ, като:

1. получават срещу подпис заповедта за извършване на проверката;
2. осигуряват място за извършване на проверката и се явяват при поискване в служебните помещения на Държавна агенция "Национална сигурност";
3. определят свой служител за контакти и оказване на съдействие на контролните органи;
4. предоставят достъп до служебните помещения;
5. предоставят в срока, определен от контролните органи, всички документи, справки, извлечения и други сведения, необходими за установяване на факти и обстоятелства, свързани с обхвата и предмета на проверката;
6. при поискване предоставят в срока, определен от контролните органи, служебно заверени копия от документи;
7. при поискване дават в срока, определен от контролните органи, писмени и устни обяснения за обстоятелства, свързани с предмета на проверката.

(2) Всички документи, сведения, справки, извлечения и писмени обяснения, изискани от контролните органи за целите на проверките по изпълнението на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите ЕВПКПИПФТ, се предоставят от нотариуса или помощник-нотариуса по заместване на български език. Документите, които са на чужд език, се представят заедно с превод на български език.

Чл. 57. Предоставянето на документи, сведения, справки, извлечения, писмени и устни обяснения за целите на проверките по изпълнението на ЗМИП, ППЗМИП, ЗМФТ и настоящите ЕВПКПИПФТ не може да бъде отказано или ограничено от нотариуса или помощник-нотариуса по заместване по съображения за служебна, банкова, търговска или професионална тайна или че същата представлява данъчна и осигурителна информация или защитена лична информация.

Чл. 58. За всяка извършена от контролните органи от състава на дирекция „Финансово разузнаване" на Държавна агенция „Национална сигурност" проверка на място се съставя констативен протокол в два екземпляра, който се подписва от контролните органи по чл. 108, ал. 2 от ЗМИП, извършили проверката, и се връчва срещу подпис на нотариуса или помощник-нотариуса по заместване.

* * * * *

Настоящите Единни вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм (ЕВПКПИПФТ) на Нотариалната камара на Република България (НКРБ) са приети от Съвета на нотариусите на НКРБ на основание чл. 101, ал. 4, вр. ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) и чл. 9, ал. 8 от Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ЗМФТ) приети с Решение на Съвета на нотариусите на Нотариалната камара от 03.05.2019 г., актуализирани са от Съвета на нотариусите на НКРБ с Решение № 1/15.07.2020г., и след приемането им са задължителни за прилагане от нотариусите и помощник-нотариусите по заместване, в качеството им на задължени лица по чл. 4, т. 14 от ЗМИП.

<u>Приложения</u>:

1. Приложение № 1 – Дневник по чл. 52 от ППЗМИП за съмнителни сделки и клиенти;
2. Приложение № 2 – Списък на високорискови трети държави по чл. 46, ал. 3 от ЗМИП;
3. Приложение № 3 – Уведомление за съмнителна операция, сделка, клиент;
4. Приложение № 4 – Декларация за произход на средствата;
5. Приложение № 5 – Декларация за действителен собственик;
6. Приложение № 6 – Декларация за видна политическа личност;
7. Приложение № 7 – Декларация за източника на имуществено състояние;
8. Приложение № 8 – Одобрение за прилагане на мерки за опростена комплексна проверка;
9. Приложение № 9 – Одобрение за извършване на сделка с видна политическа личност или с лице от високорискова трета държава
10. Приложение № 10 – Списък по чл. 5 от ЗМФТ
11. Приложение № 11 – Секторна оценка на риска от ИП/ФТ